

Osset de Peluix (31). "Especial Armando".

Un relat de: [cuidador d-ossets](#)

Mentre l'Eva i l'Èric entren en el supermercat, i cadascú per les seves, l'Armando està tombat sobre la barra d'un bar, bevent una cervesa rera l'altra. El cambrer, com d'altres vegades, li insisteix en que no abusi tant de la beguda, però ell fa com si s'escoltés el consell (en realitat, l'ignora). L'Armando sempre pensa el mateix de la vida: l'alcohol és el consol, la melancolia l'únic estat possible real, l'alegria "una cosa desmuntable". I la Miranda ja tornarà penedida del que ha fet abandonant-lo; i tant que ho farà.

No és més que mitja tarda, i quan molta gent està a casa amb la seva família o en la feina, l'Armando en el bar, quasi a soles. No li preocupa destrossar-se, ni a qui destrossi amb ell. No pensa gaire en el passat ("per a què autocríticar-se? la felicitat és irresponsabilitat") ni en el futur ("passarà el que passi"). No li va preocupar gaire la vertadera felicitat, o els vertaders desitjos de la Miranda, quan era amb ell. Possiblement se'n riuria de veure els esforços que fa la seva ex-núvia recentment per seduir l'Èric ("quin pasmat amb poques ganes de follar! vin-te amb mi...", ja li va dir algun cop a ella). Aquest presumit no s'enterava massa de res, però la Miranda havia fet intents de reproduir amb ell una sensació de familiaritat, de simpatitzar-hi, que satisfés el romanticisme; intents en va. Però, es volgués enterar o no el senyoret Armando, el temps passa i les dones es donen compte de les coses. Ara, la Miranda havia renunciat a tot amb ell, i havia posat les esperances en un altre noi d'un tipus de personalitat diferent.

Tot el que sap l'Armando és que un dia, així de volta, a la Miranda se li va escampar "un rampell més" d'indignació i que van trencar (o, millor dit, ella amb ell). Un dia, quan va tornar al pis que fins fa poc compartien, es va trobar que tots els trastos de la Miranda havien desaparegut, que les claus del pis que ell va donar a la seva pretesa "nuvieta" eren sobre un sofà, i que hi havia una nota sobre la taula ben a la vista. Aquesta nota, escrita amb caligrafia ben legible, deia textualment i secament: "Tu i jo hem acabat. Tingues la clau del teu pis. He recollit uns quants trastos meus aprofitant una estona en que no sols ser a casa. Per mi ja pots fer el que vulguis. I no intentis contactar amb mi. Firma: Miranda."

La recollida de trastos, que li hagi retornat les claus, la nota, i el fet que hagi ignorat els intents de contacte ella amb ell (i que no hagi fet res ella per intentar contactar-lo), donen a entendre que la ruptura se l'ha prèsseriosament, i que fa coses per fer-la fins irreversible.

Però, clar, ell entossudit amb no perdre les esperances. No pensa gens l'Armando en si té la culpa de res. L'Èric és una persona que es fa autocrítica; el seu "cap de l'oposició" és de molt poques paraules i "perquè és més directe", es creu més atractiu.

El fatxenda Armando, doncs, es troba atrapat en un cercle sense evolució, sense gaires reflexions ni moralitat (excepte, potser, "la del més fort") i entotsolat i abandonat com (ell s'ho pensa) no s'ho mereix.

En això que entra un amigot de l'Armando; un tio amb pinta de pocs amics, de caçadora mig bruta i una cresta punk lluent al cap. Ell és de la colla on va l'Armando i on, fins fa poc, anava la Miranda. Saluda a l'Armando posant-li una ma sobre l'espatlla.

- Ei, nano, com anem?

L'Armando el mira i emet un gruny.

- Encara no ha tornat?

- No sé res d'ella.

- Però com ha pogut deixar-te plantat així per les bones, sense ni discutir-ho?

- No tinc ni fava. Quan la intento trucar, em penja. No sé per on cau. Podria fins haver marxat de la ciutat i jo ni enterar-me.

- És una gilipolles, Armando. No sé què li vas veure tant atractiu. D'acord que és guapetona, però és tonta, fluixa, sense personalitat. Tu et mereixes alguna cosa més guai.

- Calla! Ja saps que no m'agrada que parlis d'aquesta manera. Era la meva núvia des de feia alguns mesos. A més, a mi què m'expliques si era guai ella o no. Tu ja em coneixes. Tant se'm fum com és una noia o quina

felicitat té o què li falta. Mentre pugui exprimir-la i enganyar-la, tant se'm fum. Mentre una noia digui en veu alta que li agrada, tant se'm fum si em sembla veure-la entristida o si ho està realment. Amb les noies, jugo al joc de la mentira. I no deixo que se'm escapin.

- Has pensat que igual la Miranda està amb un altre pavo?

- I tant que m'ho penso! Ara, sense localitzar-la no sé què vols que faci. - Agafa el vas de plàstic de cervesa i l'estreny. - Si agafés el desgraciat que...

- Em penso, colegui, que estàs ben agafat pel que no sona, eh? Vull dir. Ella és una administrativa intel·ligent que té un sou propi. I sempre s'ha negat a dir-te on era el seu apartament. No saps com localitzar-la...

- Efectivament. Penso que, potser, en el fons mai va confiar massa en mi. Home, però què vols que faci? Anar a un banc i buscar la seva direcció? Això no serviria de res; tothom sap que les dades del client són confidencials. Jo, si treballés en un banc o en una empresa, tampoc donaria cap informació privada.

- Tio, doncs em penso que, si ella s'amaga de tu i no vol que la localitzis, l'únic que pots fer és esperar a que es decideixi a tornar ella sola.

- Però em fa canguelo de debò que si troba la felicitat amb un altre, a mi em deixi tirat!

- M'extranya que ella ara estigui sola. No t'havia dit sempre que es quedaria amb tu per la promesa de son àvia?

- I tant que m'ho deia!

- I aleshores, com és que ha trencat aquesta promesa? A menys que...

- A menys que hagi trobat un altre ben de pressa?

- Sí, però no crec això...

Li passa una lluïssor d'intel·ligència un pel salvatge a l'Armando.

- Sí, és poc creïble que la Miranda hagi trobat una parella a temps com per poder anar-se'n amb ella sense trencar la promesa. Però qui sap? No és impossible... - Ell agafa la cervesa amb ràbia, mira a cap lloc de l'espai en particular, quasi com si ignorés que el seu amic existís, i murmura: - Si l'enganxo amb un altre, et juro que...

Mentrestant...

Sigues benvingut a Lletra Perenne: <http://lletra-perenne.fandom.com/ca>